

Program hodowlany dla bydła rasy montbeliarde.

I. Cel programu hodowlanego

Celem programu hodowlanego dla bydła rasy montbeliarde w Polsce jest postęp genetyczny prowadzący do doskonalenia populacji krów typu kombinowanym z przewagą cech mlecznych. Doskonaleniu podlegają cechy wpływające w na poprawę opłacalności produkcji: wydajność mleka, wydajność białka, wydajność tłuszczu, cechy typu i budowy, ze szczególnym uwzględnieniem budowy wymienia i nóg, a także cechy funkcjonalne oraz opasowe i rzeźne.

II. Szczegółowa charakterystyka rasy i wzorzec rasy

Bydło rasy montbeliarde pochodzi z górzystej krainy o nazwie Jura z pogranicza Szwajcarii i Francji, między Alpami a pasmem górskim o tej samej nazwie Jura. Panują tam dość surowe warunki klimatyczno-glebowe, dlatego teren ten wykorzystywano głównie do hodowli bydła. Powstanie rasy montbeliarde datuje się na XVIII w. podczas migracji ludności szwajcarskiej do Francji. Przybyłe z osadnikami szwajcarskie bydło czerwono-białe, kojarzone było z miejscowymi rasami femiline i taurache i przekształciło się w obecnie nam znane bydło montbeliarde. Rasą jako nową uznano oficjalnie w 1872 roku. Rasa montbeliarde jest bydlęciem o kombinowanym, mięsno-mlecznym typie użytkowym. Jest bydlęciem roslym, dobrze umięśnionym, zachowującym jednak charakter mleczny. Mimo iż rasa ta jest najbardziej popularna we Francji można ją jednak spotkać nie tylko w całej Europie ale niemal na wszystkich kontynentach.

Do rasy montbeliarde (kod MO) w Polsce zalicza się bydło tej rasy pochodzenia krajowego i zagranicznego oraz potomstwo pochodzące z kojarzenia w/w bydła.

Wzorzec rasy montbeliarde

SAMICA

1. wysokość w krzyżu: odpowiednia do wieku zwierzęcia; optymalna wysokość pierwiastki 130–136 cm, a krowy dorosłej 135–145 cm;
2. sylwetka: kształt ciała zbliżony do prostokąta;
3. umięśnienie: wypukłe, profile mięśni wyraźnie zaznaczone;

4. głowa i szyja: głowa średniej wielkości, dopuszczalna głowa cięższa: szyja średniej długości, dobrze umięśniona o wyraźnym fałdzie na podgardlu w kierunku mostka;
5. barki: dobrze umięśnione, dobrze przylegające łopatki, wyrostki grzbietowe kręgosłupa lekko wystające ponad łopatki;
6. klatka piersiowa: wysklepiona, nieco szersza w części tylnej, żebra szeroko rozstawione;
7. brzuch: głęboki i pojemny;
8. grzbiet: szeroki i prosty, mocny, prosta i szeroka partia lędźwiowa, umięśnienie dobrze zaznaczone;
9. zad: lekko spadzisty, długi, szeroki, dobrze umięśniony, profile mięśni, zwłaszcza udowych, wypukłe, prosta nasada ogona, dopuszczalna lekko uniesiona nasada ogona;
10. nogi: szeroko i równolegle ustawione, lekko skątowne, o silnej kości i wyrazistych stawach, prawidłowy kąt stawu skokowego i stawu pięcinowego, wysoka pięćka racicy, racice lekko rozwarte;
11. wymię (dotyczy krów): pojemne, w części tylnej zawieszane wysoko i szeroko, zawieszenie przednie wyraźnie wysunięte do przodu, dobrze połączone z powłokami brzuszными, o cienkiej skórze, delikatnie owłosionej z wyraźnie zaznaczonymi żyłami mlecznymi, równomiernie rozwiniętymi ćwiartkami, strzyki centralnie rozmieszczone na ćwiartkach, pionowo ustawione, cylindryczne o długości 6-7 cm i grubości 2,5 cm. Wymię czyste – bez dodatkowych strzyków i przysrzyków;
12. ogólny wygląd: harmonijny, o nieco lepiej zaznaczonych cechach mlecznych, lecz równocześnie o dobrym umięśnieniu;
13. umaszczenie: łaciate, na białym tle łaty duże lub drobne, od bułkowo-żółtych do czerwonych, łaty barwne rozmieszczone na szyi, grzbiecie, bokach i zadzie, barwna nasada ogona. Głowa, brzuch, wymię, nogi i dolna część ogona biała, dopuszczalne jednostronne lub obustronne barwne okulary, rogi na całej długości woskowo-żółte, racice jasne;

SAMIEC

1. wysokość w krzyżu: buhaj roczny 138–142 cm, dorosły 144–150 cm;
2. sylwetka: żebra długie, szeroko rozstawione i dobrze wysklepione;
3. umięśnienie: wypukłe, profile mięśni dobrze zaznaczone;
4. głowa i szyja: głowa mocna, szeroki pysk, mocna żuchwa, szyja mocna, średniej długości z łopatkami łagodnie w grzbiet, wyraźnie zaznaczony fałd na linii gardło-podgardle-mostek;
5. klatka piersiowa: szeroka, dobrze wysklepiona, żebra szeroko rozstawione, kości żeber zaokrąglone i długie, połączone łagodnie z łopatkami;
6. grzbiet: prosty, mocny, prosta i szeroka partia lędźwi, umięśnienie dobrze zaznaczone;
7. zad: lekko nachylony do tyłu, długi i szeroki, profile mięśni zwłaszcza udowych wypukłe, prosta nasada ogona, dopuszczalna lekko uniesiona nasada ogona;
8. nogi: szeroko ustawione o silnej kości i wyrazistych stawach, prawidłowy kąt stawu skokowego i stawu pęcínowego, wysoka piętka racicy, racice lekko rozwarte;
9. ogólny wygląd: harmonijna, proporcjonalna budowa, wykazująca cechy męskie, wigor, siłę, skóra średniej grubości, pokryta błyszczącą, jedwabistą sierścią, umięśnienie wypukłe, profile mięśni dobrze zaznaczone, drugorzędne cechy płciowe wyraźnie zaznaczone;
10. umaszczenie: łaciate, dopuszczalne dropiate, na białym tle łaty duże lub drobne, od bułkowo-żółtych do czerwonych. Łaty barwne rozmieszczone na szyi, grzbiecie, bokach i zadzie, barwna nasada ogona. Głowa, brzuch, nogi i dolna część ogona biała, dopuszczalne jednostronne lub obustronne barwne okulary, rogi na całej długości woskowo-żółte, racice jasne;

Szczegółowe zasady oceny wzorca rasy samicy i samca są uaktualniane wg potrzeb wypracowywanych wspólnie przez specjalistów PFHBiPM.

III. Obszar geograficzny na którym realizowany będzie program hodowlany.

Program hodowlany dla bydła rasy montbeliarde realizowany jest na terenie całej Rzeczypospolitej Polskiej.

IV. Sposób identyfikacji zwierząt wpisanych do księgi hodowlanej

Bydło rasy montbeliarde oznakowane jest zgodnie z przepisami Unii Europejskiej i ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt. Identyfikacja zwierząt polega na porównaniu numeru identyfikacyjnego znajdującego się na kolczyku z numerem odnotowanym w dokumentacji hodowlanej. Zgodność umaszczenia z wzorcem rasy określana jest przez zootechnika oceny wartości użytkowej w chwili zakładania dokumentacji hodowlanej w stadzie poddawanym ocenie wartości użytkowej lub specjalistę działu hodowli PFHBiPM. Dla zwierzęcia posiadającego pochodzenie, rasę określa się na podstawie rasy rodziców i koduje za pomocą kodów literowych określonych w słowniku ras przez organizacje międzynarodowe ICAR i INTERBULL oraz Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Dla bydła rasy montbeliarde stosuje się kod MO. W przypadku zwierząt nieposiadających udokumentowanego pochodzenia, rasę zwierzęcia określa się na podstawie jego umaszczenia oraz typu i budowy i zapisuje za pomocą kodów literowych w prowadzonej dokumentacji hodowlanej.

Informacje o pochodzeniu zwierząt czystorasowych rasy montbeliarde rejestrowane są w systemie teleinformatycznym SYMLEK prowadzonym przez PFHBiPM na potrzeby oceny wartości użytkowej. Urodzenie zwierzęcia rejestrowane jest przez zootechnika oceny podczas przeprowadzanego próbnego udoju, który wpisuje datę wycielenia matki zwierzęcia w dokumencie określonym przez PFHBiPM. Pochodzenie zwierzęcia po ojcu wskazanym przez hodowcę weryfikowane jest na podstawie informacji o pokryciach jego matki zgromadzonych w systemie SYMLEK.

Pochodzenie zwierząt zapisane w dokumentacji hodowlanej jest weryfikowane na podstawie procedury potwierdzania pochodzenia po ojcu, matce lub parze rodziców poprzez losowy wybór zwierząt, od których pobierany jest materiał biologiczny i przeprowadzane są badania markerów DNA lub badania grup krwi. Rodowód buhajów do krycia naturalnego musi być uwiarygodniony poprzez potwierdzenie jego pochodzenia badaniem markerów DNA lub badaniem grup krwi. W przypadku gdy zwierzęta czystorasowe są wykorzystywane do pozyskiwania oocytów i zarodków, ich pochodzenie powinno być weryfikowane badaniem markerów DNA lub badaniem grup krwi.

V. Cel programu hodowlanego w zakresie selekcji i hodowli

Celem programu hodowlanego dla bydła rasy montbeliarde w Polsce jest uzyskanie postępu genetycznego prowadzący do doskonalenia populacji krów typu kombinowanym z przewagą cech mlecznych. Doskonaleniu podlegają cechy wpływające w zasadniczy sposób na poprawę opłacalności produkcji: wydajność mleka, wydajność białka, wydajność tłuszczu, cechy typu i budowy, ze szczególnym uwzględnieniem budowy wymienia i nóg, cechy funkcjonalne oraz cechy opasowe i rzeźne. Stosunek cech mlecznych do mięsnych powinien wynosić 60:40, przy czym dopuszcza się typ kombinowany mleczno-mięsny w proporcji cech mlecznych do mięsnych 50:50. Praca hodowlana prowadzona jest wyłącznie na poziomie stad. Program hodowlany dla rasy montbeliarde zakłada, że postęp genetyczny uzyskuje się poprzez szereg zabiegów wpływających na poprawę założeń genetycznych, w zakres których wchodzi:

- ocena wartości użytkowej;
- selekcja samic;
- dobór zwierząt o najwyższej wartości hodowlanej do kojarzeń prowadzony w warunkach prawidłowego chowu;
- stosowanie biotechnik rozrodu;

Z uwagi na małą liczebność populacji bydła rasy montbeliarde nie ma w Polsce kwalifikacji buhajów do spółek unasienniania, które mogłyby zostać poddane ocenie genetycznej i wykorzystane do produkcji nasienia. Dlatego nasienie niezbędne do kojarzeń z krowami i jałówkami przeznaczonymi do dalszej hodowli będzie w całości przywożone z krajów, gdzie prowadzona jest ocena genetyczna bydła rasy montbeliarde. Do kojarzeń z jałówkami i krowami rasy montbeliarde przeznaczonymi do dalszej hodowli wykorzystywane będzie nasienie spełniające wymagania określone w art. 21 pkt 1 lit b i e rozporządzenia 2016/1012 posiadające oszacowaną wartość hodowlaną dla cech produkcji oraz typu i budowy. Minimalna wiarygodność oceny genetycznej tych buhajów musi wynosić przynajmniej 0,5 dla głównych cech produkcyjnych, zgodnie z załącznikiem III rozdział 3 ust. 7 lit a do Rozporządzenia 2016/2012. Buhaje wykorzystywane do kojarzeń w stadach poddanych ocenie wartości użytkowej powinny gwarantować uzyskanie postępu genetycznego w zakresie doskonalonych cech. Zalecane jest, aby ze względu na możliwość wystąpienia depresji inbredowej, kojarzone zwierzęta nie miały wspólnego przodka w pokoleniu rodziców i dziadków. Dopuszcza się możliwość używania do

krycia naturalnego jałówek i krów buhajów których pochodzenie zostało potwierdzone wynikiem markerów DNA lub badania grup krwi .

Przywożone do Polski zwierzęta i materiał biologiczny rasy montbeliarde powinny:

- 1) spełniać wymagania wpisu do sekcji głównej księgi;
- 2) być zaopatrzone w świadectwo zootechniczne, o których mowa w art. 30 ust. 2 i 5 rozporządzenia 2016/1012;
- 3) w przypadku nasienia – spełniać wymagania określone w art. 21 ust. 1 lit. b i e oraz w załączniku III Część 3 ust. 7 lit. a rozporządzenia 2016/1012.

VI. Informacje o decyzjach podjętych na podstawie rozporządzenia oraz dopuszczalnych odstępstwach.

1. Dopuszcza się możliwość wydawania świadectw zootechnicznych dla wprowadzanego do handlu materiału biologicznego pochodzącego od czystorasowych zwierząt rasy montbeliarde przez centra pozyskiwania lub przechowywania nasienia lub zespoły pozyskiwania lub produkcji zarodków, zatwierdzone do celów wewnątrzunijnego handlu zgodnie z prawem Unii Europejskiej dotyczącym zdrowia zwierząt, z zastrzeżeniem spełnienia warunków, o których mowa w art. 31 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012. Świadectwa zootechniczne dla nasienia, zarodków czy komórek jajowych wyprodukowanych w Polsce mogą być wystawiane przez centra pozyskiwania lub przechowywania nasienia lub zespoły pozyskiwania lub produkcji zarodków, na podstawie aktualnych informacji o dawcach materiału biologicznego zawartych w świadectwach zootechnicznych wystawionych przez PFHBiPM. Lista centrów pozyskiwania lub przechowywania nasienia oraz zespołów pozyskiwania lub produkcji zarodków, które będą mogły wydawać świadectwa zootechniczne została określona w załączniku nr 1 do Programu hodowlanego dla bydła rasy montbeliarde.
2. PFHBiPM prowadzi system teleinformatyczny SYMLEK, w którym gromadzone są wszystkie informacje o pochodzeniu zwierząt i uzyskanych wynikach ich oceny, sprawuje nadzór nad bazą danych zgromadzoną w tym systemie i zapewnia stały jej rozwój. Techniczną obsługą informatyczną systemu zajmuje się ZETO SOFTWARE Sp. z o.o. w Olsztynie.
3. Na podstawie umowy PFHBiPM z Instytutem Zootechniki-PIB w Krakowie Laboratorium Genetyki Molekularnej, w celu zweryfikowania pochodzenia

zwierząt rasy montbeliarde wykonuje analizy polimorfizmu mikrosatelitarnego DNA.

VII. System generowania, rejestrowania, przekazywania i wykorzystywania wyników oceny wartości użytkowej.

Ocenie wartości użytkowej podlegają samice rasy montbeliarde, które rozpoczęły pierwszą laktację lub pierwszą znaną laktację. Dane pochodzące z oceny zwierząt gromadzone są w systemie teleinformatycznym SYMLEK prowadzonym przez PFHBiPM na potrzeby oceny wartości użytkowej.

Ocena wartości użytkowej bydła rasy montbeliarde prowadzona jest na zlecenie hodowcy na podstawie umowy zawartej pomiędzy PFHBiPM, a hodowcą (właścicielem, posiadaczem zwierząt).

Ocena wartości użytkowej bydła montbeliarde w zakresie cech produkcji mleka obejmuje:

- 1) ocenę użytkowości mlecznej określaną na podstawie próbnych udojów;
- 2) ocenę użytkowości rozplodowej;
- 3) ocenę typu i budowy;
- 4) ocenę cech funkcjonalnych.

Oceną wartości użytkowej bydła typu użytkowego mięsno-mlecznego w zakresie cech produkcji mleka obejmuje się wszystkie zwierzęta o mlecznym kierunku użytkowania utrzymywane w stadzie, stosując dla wszystkich ocenianych zwierząt taką samą metodę oceny. W przypadku stad z robotem udojowym, o wyborze metody oceny decyduje stosowany system doju.

Oceną wartości użytkowej obejmuje się zwierzęta oznakowane zgodnie z przepisami ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt i zidentyfikowane przez porównanie numeru identyfikacyjnego na kolczyku z numerem odnotowanym w dokumentach hodowlanych i w paszporcie.

Próbny udój polega na ustaleniu (zmierzeniu) i zarejestrowaniu ilości udojonego mleka indywidualnie od każdej krowy oraz pobraniu, indywidualnie od każdego zwierzęcia, reprezentatywnej próbki mleka.

Stosowane przez PFHBiPM metody oceny wartości użytkowej bydła mlecznego są zgodne z wytycznymi ICAR i odpowiadają za potrzebami polskich hodowców

Metody oceny wartości użytkowej bydła rasy montbeliarde stosowane przez PFHBiPM

Ocena wartości użytkowej bydła rasy montbeliarde prowadzona jest przez PFHBiPM metodą A – gdzie osobą odpowiedzialną za przeprowadzenie próbnego doju i zgromadzenie wszystkich niezbędnych informacji jest przez przeszkolony i uprawiony pracownik organizacji prowadzącej ocenę wartości użytkowej.

W zależności od częstotliwości i zakresu gromadzonych i rejestrowanych danych rozróżniamy następujące rodzaje oceny:

- **A4** – metoda referencyjna – próbne udoje przeprowadzane są co 4 tygodnie, kg mleka rejestrowane ze wszystkich dojów przeprowadzonych w dobie próbnego doju, pobierana jest jedna łączna próbka mleka dla każdej dojonej krowy w równej ilości ze wszystkich dojów przeprowadzonych w dobie próby.
- **A8** – próbne udoje przeprowadzane są co 8 tygodni, kg mleka rejestrowane na wszystkich dojach w dobie próbnego doju, jedna łączna próbka mleka dla każdej dojonej krowy pobierana jest w równej ilości ze wszystkich dojów w dobie próby.
- **AT4** – próbne udoje przeprowadzane są co 4 tygodnie, kg mleka rejestrowane są tylko na jednym z dojów przeprowadzanych w dobie próbnego udoju, naprzemiennie w jednym miesiącu rano, a w kolejnym wieczorem i w trakcie doju pobierana jest jedna próbka mleka dla każdej dojonej krowy. Rejestrowane jest również czas rozpoczęcia bieżącego doju oraz doju bezpośrednio go poprzedzającego.
- **AZ** – w stadach z systemem automatycznego pomiaru i rejestracji kg udojonego mleka, które posiadają akredytację ICAR oraz są regularnie sprawdzane i kalibrowane może być stosowana metoda AZ polegającą na rejestracji bezpośrednio z systemu hali udojowej wydajności krów z całej doby, natomiast dla potrzeby określenia składu mleka pobierana jest próbna z jednego doju – naprzemiennie raz rano, na kolejnym próbnym doju wieczorem. Godzina i minuta doju bieżącego i poprzedniego pobierana jest dla każdej krowy indywidualnie z systemu hali udojowej. Metoda ta oferowana jest hodowcom co 4 tygodnie lub co 8 tygodni.
- **AR** – metoda oferowana tylko hodowcom posiadającym stada wyposażone w roboty udojowe. Dane o ilości udojonego mleka pobierane są z systemu robota z minimum 48 godzin poprzedzających dój na którym pobrana jest

próbka mleka dla każdej krowy indywidualnie. Skład mleka określany jest na podstawie analizy jednej próbki z 1 doju w dobie próby. Metoda AR dostępna jest w 2 wersjach co 4 tygodnie lub co 8 tygodni.

Pełen zakres danych wymaganych na próbnym doju zawiera również rejestrację przez zootechnika oceny wszelkich zdarzeń powiązanych z laktacją krów dojnych oraz ich przemieszczeniami, jak również rejestracji cech związanych z użytkowością rozplodowej – zgodnie ze szczegółowym opisem w metodyce oceny wartości użytkowej.

Dane dotyczące próbnych dojów w znacznej większości rejestrowane są w Systemie Rejestracji Udojów obsługiwany przez zootechników oceny skąd dane transmitowane są do jednostki przetwarzania danych systemu SYMLEK. Innym kanałem są formularze papierowe wypełniane przez zootechników, z których dane wprowadzane są przez upoważnionych operatorów do systemu SYMLEK. W przypadkach współpracy z oborami wyposażonymi w skomputeryzowane i kalibrowane systemy rejestracji udojów, dane transmitowane są z nich do jednostki przetwarzania SYMLEK.

Analiza składu fizyko-chemicznego mleka wykonywana jest w laboratoriach należących do PFHBIPM i polega na określeniu zawartości suchej masy, zawartości tłuszczu, białka i laktozy oraz określeniu liczby komórek somatycznych i zawartości mocznika. Otrzymane wyniki analiz transmitowane są do systemu SYMLEK, gdzie łączone są z danymi o wydajności ocenianych krów.

Ocena cech funkcjonalnych takich jak szybkość oddawania mleka oraz zachowanie się krów podczas doju - jest oceną subiektywną krów prowadzoną na podstawie informacji przekazanych przez hodowcę zootechnikowi oceny podczas próbnego udoju. Do cech funkcjonalnych mierzalnych zaliczana jest również liczba komórek somatycznych oznaczana w każdej pobranej próbce mleka.

Ocena typu i budowy bydła rasy montbeliarde może być wykonana przez specjalistów działu hodowli PFHBiPM jednokrotnie w trakcie I laktacji w okresie od 15–300 dnia laktacji lub u krów w dalszych laktacjach w czasie trwania laktacji od 15 dnia po wycieleniu. Oceniane są cechy budowy takie jak:

- wysokość w krzyżu (cm);
- obwód klatki piersiowej (cm)
- głębokość tułowia;
- szerokość klatki piersiowej;

- ustawienie zadu;
- szerokość zadu;
- postawa nóg tylnych - widok z boku;
- kąt racycy;
- postawa nóg tylnych - widok z tyłu;
- zawieszenie przednie wymienia;
- zawieszenie tylne wymienia;
- więzadło środkowe wymienia;
- położenie wymienia;
- szerokość wymienia;
- ustawienie strzyków tylnych;
- ustawienie strzyków przednich;
- długość strzyków;
- grubość strzyków;
- umięśnienie przodu;
- umięśnienie zadu;
- lokomocja,

które określone są w skali liniowej od 1 do 9 punktów, przy czym wartości 1 i 9 określają zarazem ekstrema biologiczne. Cecha „wysokość w krzyżu” jest mierzona laską zoometryczną i wyrażana w centymetrach, a cecha „obwód klatki piersiowej” mierzona jest taśmą zoometryczną i wyrażona w centymetrach. Dodatkowo przeprowadzana jest również ocena ogólna typu i budowy zwierząt poprzez porównanie zwierząt z wzorcem rasy. Zakres punktacji oceny ogólnej jakie może otrzymać zwierzę mieści się w przedziale od 50 do 100 punktów. W zależności od numeru laktacji, w której prowadzona jest ocena typu i budowy, suma uzyskanych punktów oceny ogólnej może przyjmować różne wartości.

Wszelkiego rodzaju naliczenia i obliczenia wydajności na potrzeby oceny wartości użytkowej wykonywane są w centrum obliczeniowym ZETO Software Sp. z o.o.

Wyniki oceny wartości użytkowej bydła rasy montbeliarde w zakresie cech produkcji mleka udostępniane są właścicielowi, posiadaczowi zwierząt każdorazowo po wykonaniu próbnego udoju, w postaci wydrukowanych raportów lub – na życzenie hodowcy – w formie elektronicznej lub poprzez program PFHBiPM do zarządzania stadem.

Wyniki zbiorcze (roczne) publikowane są w wydawnictwach krajowych i regionalnych PFHBiPM oraz umieszczane na stronie internetowej.

VIII. System wykorzystywany do przeprowadzania oceny genetycznej

Ze względu na zbyt małą liczebność populacji bydła rasy montbeliarde ocena genetyczna nie jest prowadzona.

IX. Struktura księgi hodowlanej dla rasy montbeliarde i zasady wpisu do księgi hodowlanej.

Księgi hodowlane dla cieliczek, krów i buhajów hodowlanych prowadzone są w formie elektronicznej na podstawie informacji źródłowych stwierdzających pochodzenie zwierząt oraz ich wartość użytkową i hodowlaną zawartych w systemie teleinformatycznym SYMLEK prowadzonym przez PFHBiPM.

Zakres informacji o zwierzętach wpisywanych do księgi hodowlanej bydła rasy montbeliarde obejmuje:

- 1) numer identyfikacyjny zwierzęcia, nadany na podstawie przepisów o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt;
- 2) datę urodzenia zwierzęcia;
- 3) rasę i płeć zwierzęcia;
- 4) nazwę zwierzęcia, jeżeli została nadana, a w przypadku zwierzęcia urodzonego w wyniku przeniesienia zarodka (embriotransferu) również oznaczenie „ET”;
- 5) datę dokonania wpisu w księdze oraz jej symbol oznaczający sekcję i klasę w obrębie księgi i;
- 6) w przypadku zwierząt:
 - a) urodzonych w kraju – hodowcę/właściciela lub nazwę podmiotu, numer siedziby stada i adres oraz oznaczenie formy prawnej wykonywanej działalności, a w przypadku osoby fizycznej – jej imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres,
 - b) importowanych – kraj importu i aktualny właściciel zwierzęcia,
- 7) informacje dotyczące pochodzenia zwierzęcia, w tym nazwy i numery identyfikacyjne przodków zwierzęcia oraz ich numery w księdze lub rejestrze, jeżeli różnią się od ich numerów identyfikacyjnych;

- 8) wynik badania markerów DNA lub badania grup krwi, jeżeli badanie to zostało przeprowadzone, a w przypadku zwierząt urodzonych w stacjach ET w wyniku przeniesienia zarodka również wyniki badania markerów DNA lub badania grup krwi, rodziców biologicznych zwierzęcia;
- 9) wynik badania na nosicielstwo wad genetycznych, jeżeli badanie to zostało przeprowadzone;
- 10) wyniki oceny wartości użytkowej;

Struktura księgi

Dla rasy bydła rasy montbeliarde prowadzona jest sekcja główna (**symbol G**) i sekcja dodatkowa księgi hodowlanej (**symbol W**)

Sekcja główna księgi hodowlanej dla rasy montbeliarde prowadzona jest z podziałem na następujące klasy, wyodrębnione ze względu na płeć:

- klasę samic prowadzoną dla cieliczek i krów, zwaną dalej **sekcją główną księgi cieliczek i krów (G)**,
- klasę buhajów, zwaną dalej **sekcją główną księgi buhajów (G)**.

W sekcji głównej księgi dla rasy montbeliarde prowadzona jest również osobna klasa zwana **klasą niezgodna fenotypowo (Gnf)**, do której wpisywane są zwierzęta spełniające jedynie wymagania rodowodowe.

Dla samic rasy montbeliarde prowadzona jest również sekcja dodatkowa księgi hodowlanej, zwana **dalej sekcją dodatkową cieliczek i krów (W)**.

WARUNKI WPISU DO SEKCJI GŁÓWNEJ (G):

Cieliczki

Do sekcji głównej księgi wpisywane są cieliczki rasy montbeliarde, które:

- 1) urodziły się stadach objętych oceną wartości użytkowej lub w stacji ET;
- 2) zostały zidentyfikowane zgodnie z przepisami Unii Europejskiej i ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt;
- 3) posiadają dwa pokolenia przodków wpisanych do sekcji głównej bydła rasy montbeliarde pochodzenia krajowego i zagranicznego jak również pochodzącego z kojarzenia pomiędzy nimi;
- 4) posiadają udział min. 87,5% genotypu bydła rasy montbeliarde, przy udziale maksymalnie 12,5% genów rasy polskiej holsztyńsko-fryzyjskiej odmiany czerwono-białej (RW), polskiej czerwono-białej (ZR), simentalskiej (SM) lub maksymalnie do 6,25% genów innych ras (poszczególnych ras lub łącznie).

Krowy

Do sekcji głównej księgi wpisywane są krowy rasy montbeliarde, które:

- 1) są poddane ocenie wartości użytkowej;
- 2) zostały zidentyfikowane zgodnie z przepisami Unii Europejskiej i ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt;
- 3) posiadają dwa pokolenia przodków wpisanych do sekcji głównej księgi bydła rasy montbeliarde pochodzenia krajowego i zagranicznego jak również pochodzącego z kojarzenia pomiędzy nimi;
- 4) posiadają udział min. 87,5% genotypu bydła rasy montbeliarde, przy udziale maksymalnie 12,5% genów rasy polskiej holsztyńsko-fryzyjskiej odmiany czerwono-białej, polskiej czerwono-białej (ZR), simentalskiej (SM) lub maksymalnie do 6,25% genów innych ras (poszczególnych ras lub łącznie).

Buhaje

Do sekcji głównej buhajów (G) wpisywane są buhaje rasy montbeliarde które:

- 1) urodziły się w stadach poddanych ocenie wartości użytkowej;
- 2) mają potwierdzone pochodzenie wynikiem badania markerów DNA lub wynikiem badania grup krwi;
- 3) posiadają dwa pokolenia przodków wpisanych do sekcji głównej księgi bydła rasy montbeliarde pochodzenia krajowego i zagranicznego jak również pochodzącego z kojarzenia pomiędzy nimi;
- 4) posiadają udział min. 87,5% genotypu bydła rasy montbeliarde, przy udziale maksymalnie 12,5% genów rasy polskiej holsztyńsko-fryzyjskiej odmiany czerwono-białej, polskiej czerwono-białej (ZR), simentalskiej (SM) lub maksymalnie do 6,25% genów innych ras (poszczególnych ras lub łącznie).
- 5) uzyskały wynik oceny ogólnej typu i budowy min. 75 punktów oraz uzyskały wynik oceny za umięśnienie min. 75 punktów

Podniesienie statusu potomstwa zwierząt zarejestrowanych w sekcjach dodatkowych poprzez wpisanie do sekcji głównej księgi (G):

Na podstawie Załącznika II Część I Rozdział III ust. 1 do rozporządzenia 2016/1012 **do sekcji głównej księgi cieliczek i krów (G) może zostać wpisana samica, która:**

- 1) urodziła się w stadzie objętym oceną wartości użytkowej (cieliczka) lub została objęta taką oceną (krowa);

- 2) posiada udział min. 87,5% genotypu bydła rasy montbeliarde, przy udziale maksymalnie 12,5% genów rasy polskiej holsztyńsko-fryzyjskiej odmiany czerwono-białej, polskiej czerwono-białej (ZR), simentalskiej (SM) lub maksymalnie do 6,25% genów innych ras (poszczególnych ras lub łącznie
- 3) pochodzi po ojcu wpisanym do sekcji głównej księgi rasy montbeliarde;
- 4) jest potomkiem matki wpisanej do sekcji głównej księgi (G) lub sekcji dodatkowej księgi (W) rasy montbeliarde, która pochodzi:
 - a) po ojcu i obu dziadkach wpisanych do sekcji głównej księgi (G) dla rasy montbeliarde
 - b) po matce i babce ze strony matki wpisanych do sekcji dodatkowej księgi (W) dla rasy montbeliarde.

do sekcji głównej buhajów (G) może zostać wpisana buhaj, który:

- 1) jest urodzony w stadzie objętym oceną wartości użytkowej;
- 2) ma potwierdzone pochodzenie wynikiem badania markerów DNA lub wynikiem badania grup krwi;
- 3) posiada udział min. 87,5% genotypu bydła rasy montbeliarde, przy udziale maksymalnie 12,5% genów rasy polskiej holsztyńsko-fryzyjskiej odmiany czerwono-białej, polskiej czerwono-białej (ZR), simentalskiej (SM) lub maksymalnie do 6,25% genów innych ras (poszczególnych ras lub łącznie;
- 4) pochodzi po ojcu wpisanym do sekcji głównej księgi rasy montbeliarde;
- 5) jest potomkiem matki wpisanej do sekcji głównej księgi (G) lub sekcji dodatkowej księgi (W) rasy montbeliarde, która pochodzi:
 - po ojcu i obu dziadkach wpisanych do sekcji głównej księgi (G) dla rasy montbeliarde;
 - po matce i babce ze strony matki wpisanych do sekcji dodatkowej księgi (W) dla rasy montbeliarde;
- 6) uzyskał wynik oceny ogólnej typu i budowy min. 75 punktów oraz uzyskały wynik oceny za umięśnienie min. 75 punktów.

WARUNKI WPISU DO KLASY NIEZGODNEJ FENOTYPOWO SEKCJI GŁÓWNEJ DLA RASY MONTBELIARDE (GNF).

Do klasy niezgodnej fenotypowo sekcji głównej księgi (Gnf) wpisywane są:

Cieliczki, które pod względem fenotypowym odbiegają od wzorca spełniają jednak podstawowe warunki wpisu do sekcji głównej księgi czyli:

- 1) urodziły się stadach objętych oceną wartości użytkowej lub w stacji ET;

- 2) zostały zidentyfikowane zgodnie z przepisami Unii Europejskiej i ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt;
- 3) posiadają dwa pokolenia przodków wpisanych do sekcji głównej księgi bydła rasy montbeliarde pochodzenia krajowego i zagranicznego jak również bydło pochodzące z kojarzenia pomiędzy nimi;
- 4) posiadają udział min. 87,5% genotypu bydła rasy montbeliarde, przy udziale maksymalnie 12,5% genów rasy polskiej holsztyńsko-fryzyjskiej odmiany czerwono-białej, polskiej czerwono-białej (ZR), simentalskiej (SM) lub maksymalnie do 6,25% genów innych ras (poszczególnych ras lub łącznie).

Krowy, które pod względem fenotypowym odbiegają od wzorca rasy spełniają jednak podstawowe warunki wpisu do sekcji głównej księgi czyli:

- 1) są poddane ocenie wartości użytkowej;
- 2) zostały zidentyfikowane zgodnie z przepisami Unii Europejskiej i ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt;
- 3) posiadają dwa pokolenia przodków wpisanych do sekcji głównej księgi (G) oraz min. 87,5% udziału genów rasy montbeliarde pochodzenia krajowego i zagranicznego lub potomstwa pochodzącego z kojarzenia pomiędzy nimi, przy udziale maksymalnie 12,5% genów rasy polskiej holsztyńsko-fryzyjskiej odmiany polskiej czerwono-białej (ZR), simentalskiej (SM), simentalskiej lub maksymalnie do 6,25% genów innych ras (poszczególnych ras lub łącznie).

Buhaje, fenotypowo odbiegające od wzorca rasy spełniające jednak podstawowe warunki wpisu do sekcji głównej księgi czyli:

- 1) urodziły się w stadach poddanych ocenie wartości użytkowej;
- 2) mają potwierdzone pochodzenie wynikiem badania markerów DNA lub wynikiem badania grup krwi;
- 3) posiadają dwa pokolenia przodków wpisanych do sekcji głównej księgi bydła rasy montbeliarde pochodzenia krajowego i zagranicznego jak również pochodzącego z kojarzenia pomiędzy nimi;
- 4) posiadają udział min. 87,5% genotypu bydła rasy montbeliarde, przy udziale maksymalnie 12,5% genów rasy polskiej holsztyńsko-fryzyjskiej odmiany czerwono-białej, polskiej czerwono-białej (ZR), simentalskiej (SM) lub maksymalnie do 6,25% genów innych ras (poszczególnych ras lub łącznie).
- 5) uzyskały wynik oceny ogólnej typu i budowy min. 75 punktów oraz uzyskały wynik oceny za umięśnienie min. 75 punktów

WARUNKI WPISU DO SEKCJI DODATKOWEJ KSIĘGI CIELICZEK I KRÓW (W):

Cieliczki

Do sekcji dodatkowej księgi hodowlanej wpisuje się cieliczki, które:

- 1) urodziły się stadach objętych oceną wartości użytkowej lub w stacji ET;
- 2) zostały zidentyfikowane zgodnie z przepisami Unii Europejskiej i ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt;
- 3) odpowiadają wzorcowi rasy (w przypadku zwierząt posiadających jedynie pochodzenie po matce),
- 4) przy znanym pochodzeniu posiadają min. 62,5% udziału genów rasy montbeliarde

Krowy

Do sekcji dodatkowej księgi hodowlanej wpisuje się krowy, które:

- 1) są poddane ocenie wartości użytkowej;
- 2) zostały zidentyfikowane zgodnie z przepisami Unii Europejskiej i ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt;
- 3) w przypadku braku udokumentowanego pochodzenia fenotypowo odpowiadają wzorcowi rasy;
- 4) przy znanym pochodzeniu posiadają min. 62,5% udziału genów rasy montbeliarde.

TRYB WPISYWANIA DO KSIĘGI HODOWLANEJ DLA RASY MONTBELIARDE

Cieliczki i krowy

Typowanie cieliczek i krów do wpisu do sekcji głównej księgi hodowlanej dla cieliczek i krów jest przeprowadzane na podstawie informacji rodowodowych zawartych w systemie informatycznym, w którym prowadzone są księgi.

Wpisu do księgi hodowlanej dokonuje specjalista PFHBiPM, na podstawie zapisu w umowie w/s prowadzenia oceny wartości użytkowej o uczestniczeniu hodowcy w realizowaniu programu hodowlanego lub na wniosek stacji embriotransferu (dla hodowców będących MŚP). Dla hodowców będących dużymi przedsiębiorstwami sporządzane są umowy o wpis do ksiąg dla ras dla których PFHBiPM prowadzi księgi hodowlane.

Buhaje

Buhajki i buhaje przeznaczone do dalszej hodowli muszą przejść procedurę kwalifikacji do hodowli. Kwalifikacja przeprowadzana jest na pisemny wniosek

hodowcy/właściciela buhaja. W ramach kwalifikacji specjalista PFHBiPM dokonuje tzw. przeglądu buhajka, polegającego na oględzinach jego budowy i ocenie zgodności umaszczenia z wzorcem rasy oraz przydatności do rozrodu a także pobiera od buhajka i jego matki materiał biologiczny w celu potwierdzenia jego pochodzenia za pomocą badania markerów DNA. Dopiero po otrzymaniu ekspertyzy potwierdzającej pochodzenie buhaja po obojgu rodzicach może on zostać zakwalifikowany do dalszej hodowli. Wpisu buhaja do księgi dokonuje się po zgłoszeniu buhaja do wpisu przez hodowcę/właściciela. Zgłoszenie to składane jest pomiędzy 10 a 18 miesiącem życia buhaja. W przypadku zgłoszenia buhaja w innym terminie, decyzję o wpisie podejmuje Dyrektor ds. Hodowli PFHBiPM.

Po otrzymaniu zgłoszenia do wpisu do księgi specjalista PFHBiPM przeprowadza selekcję buhaja polegającą na ocenie typu i budowy buhaja. Warunkiem wpisu buhaja do księgi hodowlanej jest otrzymanie przez niego nie mniej niż 75 pkt za ocenę ogólną typu i budowy i min. 75 za umięśnienie. Dla każdego buhajka/buhaja hodowlanego sporządzana jest stosowna dokumentacja określona w procedurach działu hodowli PFHBiPM.

Na wniosek hodowcy/właściciela zwierzęcia (cieliczki, krowy, buhaja) wystawiane jest zaświadczenie potwierdzające dokonanie wpisu do ksiąg.

Szczegółowe zasady wpisu do księgi hodowlanej dla rasy montbeliarde zamieszczone są w procedurach wewnętrznych działu hodowli PFHBiPM.

X. Świadectwa zootechniczne

Przywożone do Polski czystorasowe zwierzęta rasy montbeliarde i materiał biologiczny pochodzący od takich zwierząt powinny być zaopatrzone w świadectwa zootechniczne zgodne z wzorami określonymi w rozporządzeniu wykonawczym KOMISJI (UE) 2017/717 z dnia 10 kwietnia 2017r. ustanawiającym zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 w odniesieniu do wzorów formularzy świadectw zootechnicznych dotyczących zwierząt hodowlanych i ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu wystawione przez związek hodowców uznany na podstawie rozporządzenia 2016/1012, lub podmiot zajmujący się hodowlą uwzględniony na wykazie prowadzonym przez Komisję Europejską na podstawie art. 34 ww. rozporządzenia, lub podmiot prowadzący księgę hodowlaną w państwie wymienionym w akcie wykonawczym, o którym w art. 35 tego rozporządzenia. W przypadku nasienia,

komórek jajowych i zarodków pochodzących od zwierząt czystorasowych rasy montbeliarde pozyskanego, produkowanego, przetwarzanego i przechowywanego w Polsce w centrum pozyskiwania lub przechowywania nasienia lub przez zespół pozyskiwania lub produkcji zarodków zatwierdzony do celów wewnątrzunijnego handlu materiałem biologicznym zgodnie z prawem UE dotyczącym zdrowia zwierząt, świadectwa zootechniczne mogą być również wystawiane przez zatwierdzone centrum pozyskiwania lub przechowywania zarodków znajdujące się na liście stanowiącej załącznik do Programu hodowlanego dla bydła rasy montbeliarde.

Świadectwa zootechniczne dla zwierząt czystorasowych wpisanych do księgi hodowlanej rasy montbeliarde wydawane są przez Polską Federację Hodowców Bydła i Producentów Mleka na wniosek hodowcy/posiadacza zwierzęcia. Świadectwa zootechniczne wydawane są na podstawie informacji o zwierzętach zawartych w systemie teleinformatycznym SYMLEK. Jako załącznik do świadectwa zootechnicznego stosowany będzie druk „dodatkowe informacje dotyczące zwierzęcia czystorasowego” zawierający 3 pokoleniowy rodowód i wszystkie dostępne informacje dotyczące wartości użytkowej i hodowlanej zwierzęcia i jego przodków.

Dla zwierząt, które nie zostało wpisane do sekcji głównej księgi hodowlanej dla rasy montbeliarde na wniosek hodowcy/właściciela zwierzęcia, PFHBiPM może wystawić świadectwo potwierdzające pochodzenie tego zwierzęcia.

XI. Liczebność populacji uczestniczącej w realizacji programu dla rasy montbeliarde

W realizacji programu hodowlanego dla bydła rasy montbeliarde uczestniczy wystarczająco liczna populacja zwierząt tej rasy, która pozwala na realizację tego programu. Na dzień 31 grudnia 2017r. do księgi hodowlanej wpisanych było 965 krów (ok w sekcji G), 789 cieliczek (ok w sekcji G) oraz 3 buhaje rasy montbeliarde do krycia naturalnego.

Przeciętna liczba krów rasy montbeliarde w 2017 roku w stadach objętych oceną wartości użytkowej wynosiła: 1 019 sztuk, o przeciętnej wydajności – 6465 kg mleka, 326 kg tłuszczu przy 5,04%, 247 kg białka przy 3,82%,

W programie hodowlanym dla bydła rasy montbeliarde w 2017 roku uczestniczyło 430 stad.

ZAŁĄCZNIK NR 1

DO PROGRAMU HODOWLANEGO DLA RASY MONTBELIARDE

LISTA PODMIOTÓW UPRAWNIONYCH DO WYSTAWIANIA ŚWIADECTW ZOOTECHNICZNYCH DLA MATERIAŁU BIOLOGICZNEGO POCHODZĄCEGO OD ZWIERZĄT HODOWLANÝCH CZYSTORASOWYCH:

1. Mazowieckie Centrum Hodowli i Rozrodu Zwierząt Sp. z o.o. w Łowiczu
Adres:
ul. Topolowa 49;
99-400 Łowicz
2. Wielkopolskie Centrum Hodowli i Rozrodu Zwierząt w Poznaniu z siedzibą w Tulcach Sp. z o.o.
Adres:
ul. Poznańska 13;
63-004 Tulce
3. Stacja Hodowli i Unasieniania Zwierząt Sp. z o.o. w Bydgoszczy
Adres:
ul. Zamczysko 9a
85-689 Bydgoszcz
4. Małopolskie Centrum Biotechniki Sp. z o.o.
Adres:
Krasne 32;
36-007 Krasne
5. WWWS Partner Tomasz Tyszecki
Adres:
ul. Przemysłowa 9a;
14-400 Pasłęk
6. PH Konrad
Adres:
ul. Poligonowa 28c
18-400 Łomża
7. CRYOGEN Jan Plich
Adres:
ul. Modrzewiowa 4
43-424 Drogomyśl
8. TOP GEN Sp. z o.o.
Adres:
ul. Bolesława Chrobrego 23
48-100 Głubczyce
9. BULL – SEM Witold Henryk Hibner
Adres:
ul. Gordziałkowskiego 5
05-804 Pruszków
10. K. I. Samen Polska Sp. z o.o.
Adres:
ul. Wolności 47
58-160 Świebodzice

11. INSEMICA Roman Skrzypek
Adres:
Bucz
ul. Boszkowska 9
64-234 Przemęt
12. ABS Polska Sp. z o.o.
Adres:
ul. Szafirowa 22a
82-300 Gronowo Górne
13. CenterGen Sp. z o.o.
Adres:
ul. Magazynowa 11a
99-400 Łowicz
14. Błękitna Dolina Sp. z o.o.
Adres:
ul. K. I. Gałczyńskiego 45/2
59-220 Legnica
15. P. P. H. U." Maxygen" Export – Import Sylwia Dudek
Adres:
Andrzejów
ul. Wrocławska 43
98-432 Łubnice
16. Intergen
Adres:
Skierszewo 22b
62-200 Gniezno
17. Gabinet Weterynaryjny Rozrodu i Chorób Bydła Piotr Skup
Adres:
Kosierady Wielkie 34a
08-300 Sokołów Podlaski
18. Alta Polska Sp. z o.o.
Adres:
ul. Katarzynów 3
99-400 Łowicz
19. Przychodnia Weterynaryjna
lek. wet. Jarosław Czeladko
Zespół Embriotransferu nr 20022401
Adres:
ul. Piłsudskiego 26
16-080 Tykocin
20. ET-VET s.c.
Jędrzej M. Jaśkowski, Marek Gehrke
Zespół embriotransferu nr 04062401
Ul. Azaliowa 23
62-002 Złotniki